

Reinier Broeks

Charles van Hoften

Op nazoek met ... Connie van Hoften

Connie en Charles van Hoften jagen. Dat wil zeggen: Charles heeft een jachtakte en Connie een hond. Een Duitse jachtterriër, die vaak luistert naar de naam Google. Doordat Google zo'n voortreffelijke nazoek-hond is, wordt Connie geregeld gevraagd om in Nederland en Duitsland in actie te komen. Een bijzonder verhaal over een bijzonder nazoekteam.

Het is al een uurtje donker als de telefoon gaat. Een jager heeft op een big geschoten. Ondanks dat er geen zweet ligt, is het gevoel van de jager goed. Connie van Hoften staat meteen op en hijst zich in de meer functionele dan elegante nazoekbroek en dito jas. De felle en reflecterende kleuren zorgen ervoor dat Connie op grote afstand in het veld goed zichtbaar is; ook bij nacht en ontij. Google, de Duitse jachtterriër, is thuis een enorme spring-in-'t-veld, hij is speels en niet altijd even gemakkelijk

onder controle te krijgen. Mag hij met het vrouwtje op pad, dan gebeurt er iets met hem. Opeens luistert hij, is gefocust en begint te trillen van passie want er is werk aan de winkel.

Snel en effectief

Bij aankomst in het bos krijgen ze uitleg van de jager; hoe laat, waar en in welke richting. Google krijgt zijn met kevlar versterkte beschermingsvest aan. De lange lijn wordt klaargemaakt, de navigatie ingesteld en de walkietalkies getest. Connie pakt de Saufanger, een lang jachtmes om dieren snel uit hun lijden te kunnen verlossen. Ze zet de hoofdlamp op en stopt een zaklamp en een EHBO-setje bij zich. Op naar de aanschotplek, waar inderdaad het zweet ontbreekt. Google is gelukkig niet voor een gat te vangen en reviert door de omgeving. Al snel geeft hij luid en trekt de lijn strak. Connie en de jager volgen Google en na een paar minuten, hemelsbreed 85 meter vanaf de

aanschotplek, ligt het biggetje. Terplekke ontweid, naar de auto gesleept en terug naar huis. En dat allemaal in anderhalf uur!

Plukken

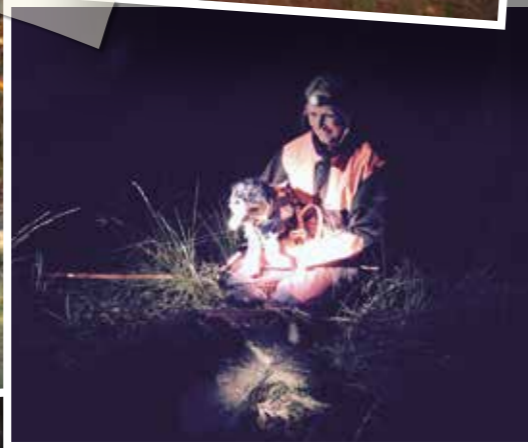
Haar 'loopbaan' in de natuur begon Connie bij haar vader; gepassioneerd jager en soms misschien stiekem ook wel stroper. Als kind ging ze mee op jacht om te drijven en met kerst hielp ze haar vader bij het slachten van de talloze konijnen en hazen voor familie, vrienden en kennissen. Haar band met de natuur is op dat moment ontstaan. Connie heeft trouwens nog een tip voor het plukken van een kip: "Dompel hem in heet water zodat alle veren goed heet en nat zijn. Daarna laten de veren zo los en het stuift nauwelijks. Mijn vader gebruikte deze methode niet voor veerwild, 'want dat is niet goed voor het vlees', zei hij altijd. En niet nodig omdat de aanhechting van veren bij wilde vogels minder vast is als bij tamme kippen. Maar volgens mij kun je het best een keer proberen."

Hondencarrousel

Omdat echtgenoot Charles een hond wilde om mee te jagen, kochten ze een Otterhoud. Vanwege een langdurig verblijf in de Verenigde Staten ging de hond zolang terug naar de fokker. Doordat de hond weer wekenlang in de meute was geweest, werd hij thuis onhandelbaar. Dus ging hij definitief terug. De volgende hond was een twee jaar oude volledig voor de jacht afgerichte Duitse Staande Draadhaar. Omdat de DSD zo ongeveer iedere kat greep die binnen bereik kwam, heeft een goede vriend van de familie zich over hem ontfermd. Connie was inmiddels wel toe aan een eigen hond en kocht een Vizsla. Net helemaal klaar voor de jacht kwam hij om bij een auto-ongeluk. En toen ... toen kwam labradorpuppy Dipper. Met haar is alles pas echt begonnen.

Bloedfanatiek

Dipper volgde de puppycursus van de KNJV en haalde het C, B en A diploma. Het A diploma wel een keer of vijf omdat Connie het belangrijk vond dat na het einde van het jachtseizoen de puntjes weer op de i gezet zouden worden. Dipper was zo'n goede hond dat Connie jaarlijks (in de jaren '70) voor een jachtdag van de Jachtopzichters werd uitgenodigd. Omdat Dipper zo goed werkte, stond in de uitnodiging aan de jagers dat iedereen zijn hond thuis moest laten. Op zo'n dag waren er wel 50 geweren en Dipper deed helemaal in haar eentje tussen de 100 en 150 apporten. Dat Dipper meer dan fanatiek was, bleek toen zij een fazant moest apporteren en niet terug kwam. Connie ging op onderzoek uit en vond Dipper al snel. De hond moest over een hoog hek met prikkeldraad springen en was met haar achterpoot daarin verstrikt geraakt. Ze hing een halve meter boven de grond met de fazant nog in haar bek. Een aantal jaren later gingen Connie en Charles voor hun werk naar Hongkong waar Dipper aan kanker overleed.

Google

Terug in Nederland werd Connie in 2010 gevraagd of ze speaker wilde zijn op een modeshow tijdens de Groene Dagen in Ochtrup (net over de grens bij Enschede). Voor het voormalig topfotomodel geen enkel probleem want ze kende de wereld van de modeshows door en door. Connie werkte namelijk heel lang voor Corine Rottschäfer (Miss Holland 1957 en Miss World 1959); haar bureau Modell Planning was het eerste professionele modellenbureau in de Benelux. Charles ging ook mee naar de beurs en wilde gaan kijken voor een hond; een nazoekhond. Op de beurs ontmoette hij een man met wat hondjes. 'Kan hij nazoeken', vroeg Charles. Ja, dat kon hij. 'Nou, dan neem ik hem.' Ze konden het hondje meteen meenemen en thuis aangekomen belde Charles enthousiast wat vrienden over zijn nieuwe aanwinst, een Duitse jachtterriër. Of ze wel wisten waar ze aan begonnen waren? Nee, dat wisten de Van Hoftens inderdaad niet. 'Nou, dan wens ik jullie heel veel sterkte!' Het hondje kreeg de naam Google, van de zoekmachine. Omdat ze zo geweldig zou kunnen zoeken; wat nog maar moest blijken.

Wisseling van de wacht

Na een paar maanden heeft een goede vriend, die veel nazoeke deed, ze geholpen bij het leggen van een zweetspoortje. Tot ieders verbazing liep Google het in een keer helemaal uit. De grote uitdaging werd nu het leren lezen van de hond. De Van Hoftens leerden zelf sleepspooruitzetten en met behulp van een andere vriend werden nog langere sleepjes uitgezet. Google bleef presteren. Charles liep in eerste instantie de spoortjes uit maar vanwege problemen met zijn luchtwegen

en omdat de sleepjes steeds langer werden, nam Connie het hondenwerk van hem over.

Première

Googles eerste echte nazoek was in Marienthal; zij was destijds vier maanden oud. Charles en Connie waren daar voor een drijfjacht. Iedereen was de dag voor de drijfjacht aan gaan zitten. Behalve de Van Hoftens want Charles had weer wat last van zijn luchtwegen. Plotseling klopte iemand op hun hoteldeur. Er was een wild zwijn aangeschoten; of ze met de hond wilde komen. Charles verbaasd: 'Onze hond is van juni, het is nu november. Dat gaat echt niet lukken.' Er was geen andere hond, dus of ze alsjeblieft toch even wilden komen kijken? Charles en Connie namen Google mee; het vijftien man sterke jagersgezelschap volgde op de voet. Charles liep met Google naar de aanschotplek waar de hond meteen het spoor oppakte. Een hellinkje af tot bij een beekje. Daar wilde Google de beek over en daarna omhoog; volgens de jagers zat zij verkeerd. Want een gewond varken loopt nooit omhoog. De schutter liep toch met Charles mee omhoog. Boven aangekomen vonden ze een groot wondbed. Charles was inmiddels buiten adem waardoor Connie het overnam. Na de grens van het jachtveld, zo'n 2,5 kilometer, is Connie nog doorgelopen. Daar stopte de nazoek. Ze mochten niet verder want buurjager zou het later overnemen. Weliswaar heeft Google het varken niet gevonden, toch is het een enorme prestatie van de puppy dat hij het wondbed vond en het spoor tot het eind uitliep.

Test blijkt proef

Om serieus met Google te gaan werken, werd Charles lid van de Deutscher Jagdterrier-Club. In het verenigingsblad van september stond dat in mei een Zuchtprüfung was; vrij vertaald een foktest. De Van Hoftens hadden inmiddels een eigen veld in Mecklenburg-Vorpommern en wilden wel aan zo'n test meedoen. Er was een klein probleempje: de Van Hoftens dachten dat de testen zouden gaan over de raskenmerken van de DJT. Helaas; het ging over aanlegtesten, de zogeheten proeven. De meerdaagse proeven waren: een vos laten springen uit een vossenbouw, een hazenspoor volgen, 20 minuten afleggen met twee schoten tussendoor, stil zitten bij de drijfjacht naast de jager, aan de lijn aan de voet volgen door een bos en waterwerk (vrijwillig het water in).

Lekker slapen

Google heeft alle proeven met glans doorstaan. Behalve het laten springen van een vos uit een bouw. Voor deze proef moet een hond 10 minuten tegen een vos in de kunstbouw blaffen. Daarna wordt een pin verwijderd en moet de hond tegen een tussenschot duwen. Vervolgens draait de ketel en springt de vos. Google ging wel alle gangen af om uit te zoeken hoe hij bij de vos kon komen maar blafte niet continu. Om thuis wat te kunnen oefenen kregen de Van Hoftens uit de vriezer een dode vos mee zodat Google er aan kon wennen. Dat lukte prima: ze ging er meteen op liggen slapen.

20-uurs proef

Een jaar later was Google oud genoeg om de zweetspoorproef te doen. Dat is een spoor van reezweet van een kilometer

lengte dat de hond na 20 uur moet uitlopen. En ook hier presteerde Google boven verwachting. Om de honden in verwarring te brengen, werd een big op het zweetspoor gelegd. Alle honden liepen het spoor uit maar bleven lang aan de big hangen. Google niet: ze rook eraan en liep al snel het spoor verder uit tot bij het dode ree. Perfect! Connie kreeg nog wel de opmerking om meer contact met de hond te zoeken; maar dat was slechts een detail. Weer een jaar later mocht Google de 40-uurs proef doen. Toen Google deze proef eveneens succesvol aflegde, kreeg Connie vanaf dat moment zo'n 45 nazoeke per jaar te doen; voornamelijk in Nederland en Duitsland.

Kick

Charles wilde graag op de Nederlandse zweethondenlijst maar Connie hield hem tegen. Ze heeft zo haar bedenkingen: "Los ervan of we überhaupt op de lijst kunnen komen, wil ik het niet want dan moet ik gaan nazoeke voor mensen die ik helemaal niet ken. Nazoeke is een kwestie van vertrouwen. Ik kan het niet hebben dat ik nazoeke op een biggetje en er blijkt een grote keiler te liggen. Ik heb inmiddels een grote kring van bewaarde en betrouwbare jagers en Försters opgebouwd; je weet wat je aan elkaar hebt. Omdat ik zelf geen geweer draag, moet ik volledig op de jager kunnen vertrouwen. En dat moet groeien. Vandaar dat ik niet graag voor vreemden nazoeke." Connie vervolgt: "En daarbij komt dat het Charles zijn hobby is. Als Google niet zo goed was geweest, was ik er waarschijnlijk nooit aan begonnen. Maar eerlijk is eerlijk: het geeft een enorme kick als je hond het wild vindt." 🐾